

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 46.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940140064.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

O, Gud forlade mig min usle Mismodighed! Er den forladt, som elsker Gud, og elskes af ham, der har: »Faderhu, og meer end Modervarme?« Han selv har vaaget over mig i min Barndom, han har i 47 Naturen, i Kunsten, i mit eget Sind, beredet mig Glæde og Lykke. En Moder giver sit Barn det jordiske Liv. Guds Børn er det evige Liv tilsagt. Staaer jeg alene? Kun den, der ikke elsker andet end sit eget lille Jeg, er alene. Men naar jeg i Sommer med Hjerteangst gik og ventede paa Efterretninger fra Krigen, og naar de vare gode, med inderlig Taknemmelighed sagde: »Gud være lovet! vi have seiret!« da følte jeg, at jeg ikke tilhørte mig selv alene, men min Nation, og at jeg ved min Kjærlighed til den virkelig fik Deel i alle dens Bedrifter. Det Slag, Armeen vandt, havde jeg vundet; det, den tabte, havde jeg tabt. Nei, jeg er ikke alene! Gud er min Fader, Danmark min Moder; alle Mennesker ere mine Søskende. Dette er det store Familieliv, hvori jeg har fæstet Rod. Jeg er ikke alene! Fra Naturen, fra Kunsten, fra hver udmærket Bog, jeg læser, træde beslægtede Væsner mig imøde, og berige mig med nye Indtryk. Hvor det er feigt at klage, naar man har saa megen Grund til at være taknemmelig! Nu er jeg glad! Jeg har jo ogsaa Dig, min søde Veninde, som finder Dig i al min Urimelighed, og holder af mig som jeg er. Du har altid været mod mig, som en kjærlig Søster, og jeg har ingen Tanke, jeg vilde skjule for Dig. Du seer nok, hvormeget jeg trænger til Dig. Derfor skriv snart! Dine Breve er den bedste Lægedom mod hver Misfornøielse, hver Modløshed, som kunde nedtrykke Din